

mindre vel begrundet og noget mindre vel svarende til de virkelige Forhold, saaledes som disse ville stille sig i sin Tid ved en fuldstændig Afvikling af de Forsigtelser, der paa hvile de enkelte Fonds, idet der jo da ikke vil være Noget tilbage, som vil kunne reclamere en saadan Giendomsret. Smidlertid fragaar jeg ingenlunde, at det anførte Argument, saaledes som det blev fremsført og paaberaabt, alligevel havde noget Blændende ved sig, og det har derfor, som jeg alt har tilladt mig at sige, ikke labet mig aldeles uberørt. For at fjerne Virkningen af dette Argument og for tydeligere at faae udtalt, at hvad der fra min Side tilsigtes, ingenlunde er at gjøre Noget i de efterhaanden horddøende Interesenters eller i deres Arvingers Interesse, men kun er at fastholde, hvad det er klart har været den virkelige Hensigt med Afviklingen mellem de opsamlede enkelte Fonds, nemlig at de baade skulle tjene til Støtte for de enkelte Afdelinger af Anstalterne; og at de skulle afgive den nødvendige Betingelse for en virkelig nyttig og praktisk Regnskabsopgjørelse, har jeg altsaa ved paany at stille det tidligere subsidiaire Forslag til §. 1. tilføjet den Bestemmelse, at, naar alle de paa enhver af de nævnte Fonds hvilende Forsigtelser ere fyldestgjorte, hjemfalder dens Overflud til Statskassen. Der kan herefter ikke længere være nogen Tvivl om, at, hvad der tilsigtes ved Forslaget, ingenlunde er at berøve Statskassen Noget som helst af det Overflud, som den i sin Tid kan reclamere til Gjengæld for den Garanti, som den har givet, og hvorved den vel efter min Overbeviisning ikke løber den allermindste Risiko, men som dog er en Garanti, som fra Begyndelsen af er bleven anseet nødvendig for at støtte Anstalterne. Med Hensyn til det eventuelle Overflud er jeg, for at gjentage det, fuldkommen enig med alle Andre, som have ytret sig om, at det i sin Tid bør tilfalde Statskassen som Gjengæld for Garantien, og det er nu udtrykkelig udtalt i Endringsforslaget, som det foreligger. Men, efterat saaledes den nu omtalte Indvending er fjernet, saa forekommer det mig ogsaa, at de, der maatte være tilbøielige til nøie at overtenke og lægge Vægt paa, hvad der egentlig

bør udføres for en saadan Anstalts fikre Bestaaen — hvilket i Særdeleshed er Beregningernes Paalidelighed — maae kunne indsee, at dette fremmes bedst og i højeste Grad, naar de enkelte Anstalters Formuer ikke kastes sammen i en samlet Fond, som det nu er fastsat i §. 1. Jeg skal med disse faa Ord, idet jeg, som sagt, iøvrigt henholder mig til, hvad jeg tidligere har ytret, og til, hvad der ogsaa er blevet ytret fra andre Sider, henstille Endringsforslaget til §. 1 til Landssthingets Overveielse. Jeg haaber, at nogle af dem, der maatte være enige med mig i min Anskuelse, ogsaa ville udtale det.

Ordføreren (Madsvig): Jeg skal med Hensyn til det nu foreliggende Endringsforslag, som jo har Udvalgets Fleertal for sig, indskrænke mig til meget faa Bemærkninger, da Sagen jo er udførlig behandlet forrige Gang. Det kom frem ved forrige Behandling, at der her deels var Spørgsmaal om en Form for Bogføringen, hvorved man til enhver Tid kunde oversee hele Bevægelsen i Anstaltens Formue, deels Spørgsmaal om selve Forvaltningen. Hvad nu angaaer Regnskabsoverigten og hele den nødvendige Kundskab om Bevægelsen, da har jeg stræbt at imødekomme; hvad der fra den Side kunde forlanges, i et Endringsforslag, der siden vil komme under Forhandling, nemlig det, der er stillet under Nr. 24, og som subsidiairt er tiltraadt af de samme Medlemmer, der have stillet det Endringsforslag, der nu er under Forhandling. Hvad dette Forslag angaaer, skal jeg bemærke, at jeg tilligemed to andre Medlemmer af Udvalget — og jeg veed, det er ogsaa Finansministerens Mening — ikke kan tiltræde Forslaget, fordi det gaaer ud paa at lade bestaae en særlig Formue, særlige Fonds for de særlige Afdelinger foruden for den ene, for hvilken det er betinget. Dette medfører for det Første den mindre heldige Udset, at Statens Garanti kan tænkes at komme til at indtræde særskilt for en enkelt Afdeling af Anstalten, medens Lovforslaget, som det nu foreligger, vil medføre, at Garantien kun kan komme til at indtræde, efterat Anstalten i det Hele med samtlige Afdelinger deraf har viist sig at være ude af